

kun paa den Maade kan komme til det, der er foreslaaet af det ærede Udvalg. Spørgsmaalet er, altsaa, hvad man vil ansætte som Gjennemsnit for den Forsøgelse, udover Capitelstarten, som Sædprisen skal have (S. N. Hansen: 11 Daler!). Sa, det er jo muligt, at det er rigtigt. Naar man udgaaer fra et Gjennemsnitsbeløb af de sidste 20 Aar, — det er forøvrigt vilkaarligt, ogsaa 5 Aar vilde være vilkaarligt — da vilde de foreslaaede runde Summer blive noget høiere, ikke meget, men i det Hele taget dog høiere end foreslaaet af det ærede Udvalg; men det er ogsaa med Hensyn dertil, at jeg ikke kan Andet end ønske at forhandle med det ærede Udvalg om disse Summer, efterat man nemlig har et Grundlag at gaae ud fra, der ved, at det ved Thingets Afstemning var blevet bestemt, hvormange faste Poster, der vilde blive indbragne.

Seg stöder i denne Sag i mange Henseender min Styrke i det, som ellers gjør svag; naar man ved Slutningen af en Rigsdagssession kommer til at tiltræde Forretningerne, saa gjør dette ganske vist svag, idet de Arbeider, der foreligge, ikke ere Ens egne, og det saaledes ikke er Ens egne Forslag, man har at forsvare, men det gjør ogsaa paa den anden Side stærk, at man ikke forsvares paa eget Arbejde, sine egne Forslag, men at man kan forsvare en Formands Arbejde og Forslag. Seg har saaledes vel set mig nødt til at gjøre temmelig betydelige Afslag i det, som min ærede Formand i Ministeriet har troet at maatte gjøre Forbring paa; men jeg har tillige fundet hans Forslag saa vel begrundet, at jeg paa det Indstændigste maa anbefale det til det ærede Thing og bede det tage under Overveielse; — da man saa let er tilbøielig til i en Sag som denne at see Hilsede Anskuelser hos et Ministerium — at det ikke er eet, men to Ministeriers Anskuelser om denne Sags Ordning, som foreligge her, og at lade den Velwillie, Thinget maaskee kunde have for mig, og den Velwillie, det maatte have for min ærede Formand, komme Forslaget til gode.

Ordføreren: Seg skal søge kortelig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til hvad

den ærede Minister nu udtalte. Naar jeg i Begyndelsen af mit Foredrag har fremhævet Overenskomsten, saa vil det ærede Thing erindre, at det skete, for at vise, hvorledes det var gaaet til, at hele Udvalget var blevet aldeles enigt om samtlige Indstillinger; det maatte jo for de samme Medlemmer, der sidste Gang vare i Udvalget og havde lempet sig efter hver andre, være klart, at naar de ikke igjen skulde falde fra hverandre, maatte de laar være enige om det Samme som iltfor. Dette var en Støtte for Udvalgets Medlemmer, men den væsentligste Støtte for dem var den, at de tre særlige Ministre, Hall, Simonh og Unsgaard, havde erklæret sig enige med Udvalget om disse Forslag; og nu vil dog vist Tegen sige, at disse Mænd vare ubekjendte med, hvilke Forretninger der ligger under de forskjellige Embedsposter, som her ere opførte, og at de vare ubekjendte med Omfanget af det Arbejde, der forðres af de forskjellige Embedsmænd, vare ubekjendte med, hvad der for Tiden forðres og med Villighed kan forðres af dem. Seg antager heller ikke, at Nogen kan sige, at de vare mindre velvilligt stemte mod Embedsstanden end den nærværende Minister. Seg troer tværtimod, at vi kjende dem saa nøje, at vi kunne sige, at de havde megen Velwillie og Forskjærighed for Embedsstanden. Naar Udvalgets Medlemmer derfor sagde til sig selv: Vi have kunnet blive enige om disse Forslag, og de tre Ministre, som ere saa skyndige i disse Forhold og indtagne for Embedsstanden, have erklæret, at de kunne gaae ind derpaa, da har dette maattet være en Støtte for Udvalget til at holde fast paa dem. Det har nu albrig kunnet falde mig ind, og jeg har heller ikke sagt det, at det skulde binde den ærede Minister, som nu sidder her, men jeg anførte kun, hvad der maatte virke til, at Udvalget holdt fast og bestemt paa sine Forslag. Seg skal dog strax, for ikke at blive misforstaaet, bemærke, at det er en Selvfølge, at man maa veie de Grunde, der nu bleve anførte af den ærede Minister. Det vilde jo ellers være daarligt, om man troede at kunne følge Forhandlingerne her, uden at være forpligtet til at veie de Grunde, der maatte fremkomme fra forskjellige Sider. Naar jeg besvaret udtaler mig, som jeg gjør, da er det,